

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 23894-09-19 גורביץ ואח' נ' מדינת ישראל - רשות המיסים

מספר בקשה: 2

בפני כבוד השופט אביגדור דורות

מדינת ישראל - רשות המיסים
ע"י ב"כ עו"ד חגי דומברוביץ'
מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

המבקשת:

נגד

1. מרינה גורביץ'
2. אלכסנדר גורביץ'
ע"י ב"כ עו"ד זיו שרון ועו"ד עמית גליק

המשיבים:

החלטה

1 לפניי בקשה לעיכוב בירור הליך של תובענה ייצוגית עד לאחר הכרעה בהליך ערעור מס הכנסה
2 שהגישו המשיבים לבית משפט זה באותו נושא שהועלה על ידם בתובענה הייצוגית.

3

4

5

רקע וההליכים התלויים ועומדים

6 1. ביום 10.9.19 הוגשה על ידי המשיבים בקשה לאישור תובענה ייצוגית לפי חוק תובענות
7 ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות"). על פי הבקשה, עניינה של התובענה הוא
8 בקביעת גובה תשלום מס יסף על הכנסות גבוהות על פי סעיף 121ב לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש),
9 התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת מס הכנסה" או "הפקודה"), החייבות במיסוי רווחי הון או במס
10 שבח. נטען כי המבקשת מסרבת להתחשב באפשרות פריסת מס רווח הון או מס שבח מכוח הוראות
11 סעיף 91(ה)(1) לפקודה או סעיף 48א(ה) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963 (להלן:
12 "סעיפי הפריסה"). נטען בבקשה כי אופן הגביה של מס היסף גורם למשיבים ולמאות חברי הקבוצה
13 נזק שתוצאתו הינה גביית מס יסף ביתר והעשרת קופת המבקשת בממון רב בניגוד לדין. הסעד
14 האישי לו עתרו המשיבים הינו בסך 149,034 ₪. סכום זה הינו תוספת המס בהתאם לשומה לפי
15 מיטב השפיטה לשנת המס 2013, שהוצאה למשיבים ובה נקבע כי יש להחיל את סעיף 121ב לפקודה
16 על מלוא רווח ההון, ללא התחשבות באפשרות פריסתו בהתאם לסעיף 91(ה)(1) לפקודה.

17

18 2. ביום 3.4.19 הגישו המשיבים הודעת ערעור לבית משפט זה (ע"מ 19-04-9173) על צווים לפי
19 סעיף 152(ב) לפקודה שהוציא פקיד שומה ירושלים 3 לשנת המס 2013. בהודעת הערעור צוין כי
20 מספר ימים קודם להגשתו, הוגשה לרשות המסים פניה מוקדמת לפני הגשת תובענה ייצוגית ביחס
21 לסוגיה נשוא הערעור, של פריסת רווח הון לצורך חישוב מס יסף. המשיבים ציינו כי ככל ופנייתם

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 19-09-23894 גורביץ ואח' נ' מדינת ישראל - רשות המיסים

1 המוקדמת תידחה, בכוונתם להגיש תובענה ייצוגית ולפעול לבירור הסוגיה נשוא הערעור במסגרת
2 התובענה הייצוגית ועל כן מוגש הערעור "למען הזהירות".

3
4 3. ביום 12.12.19 התקיים קדם משפט בהליך הערעור האישי שהגישו המשיבים ובמסגרתו
5 הסכימו הצדדים כי ערעורם יישמע במאוחד עם ערעור נוסף שהגישו נישומים אחרים (בתיק ע"מ
6 19-04-9191). עוד הוסכם בין הצדדים כי אין צורך בהגשת תצהירי עדות ובקיום דיון הוכחות, שכן
7 אין מחלוקת עובדתית בשני תיקי הערעור והמחלוקת היחידה היא מחלוקת משפטית. לאור האמור,
8 נקבעו מועדים להגשת סיכומים בכתב מטעם כל הצדדים.

9
10 4. בתיק זה הוגשה תחילה בקשה מוסכמת לאיחוד הדיון בתיק הערעור האישי (ע"מ-9173-
11 04-19) עם הדיון בבקשה לאישור התובענה הייצוגית אולם לאחר הגשת הבקשה, הגישה המבקשת
12 הודעה ובקשה מטעמה בגדרה הודיעה המבקשת כי לאחר בחינה מחודשת של סוגיית איחוד
13 התיקים ומכיוון שמדובר בהליכים שונים, חזרה בה המבקשת מבקשתה (המוסכמת) לאיחוד
14 ההליכים ובית המשפט התבקש לעכב את בירור הליך התובענה הייצוגית עד לאחר הכרעה בערעור
15 המס האישי שהגישו המשיבים. המשיבים התנגדו לבקשת העיכוב והחלטה זו עוסקת במחלוקת זו.

טענות הצדדים בתמצית

16
17
18
19 5. לטענת המבקשת, ביחס לחבותם של המשיבים במס היסף שבמחלוקת, תלוי ועומד ערעור
20 מס הכנסה, שהוא ייחודי לבירור מחלוקות מסוג זה. נטען כי מלבד זאת שעמדת המבקשת היא כי
21 מדובר בהליך אשר אינו ראוי להתברר במסגרת תובענה ייצוגית (עמדה אשר תובא באופן סדור
22 וממצה במסגרת התגובה לבקשת האישור), יש מקום להורות על עיכוב בירור התובענה הייצוגית
23 עד לאחר ההכרעה בערעור המס האישי, שכן במסגרת ערעור המס תתברר לגופה המחלוקת ביחס
24 לחבותם של המשיבים במס היסף. נטען כי מקום בו התווה המחוקק מסלול ברור לבחינה ולקביעת
25 חבותו של נישום, בדמות הליכי השגה וערעור ייחודיים, אין הנישום רשאי להיזקק להליכי תביעה
26 רגילים כדי לערער על החלטת רשויות המס.

27
28 6. לטענת המבקשת, אומנם בית המשפט העליון לא הכריע בעע"מ 6993/15 עיריית תל-אביב
29 יפו נ' אספיאדה בע"מ (16.6.16) (להלן: "עניין אספיאדה"), בשאלת ניהול תובענה ייצוגית חלף
30 מיצוי ההליך הייחודי בדיני המס, אולם קביעת בית המשפט העליון בעניין ייחודיות ההליך
31 הסטטוטורי הנוגע לתשלום ארנונה והרציונל העומד בבסיסה, יפה גם לדיני המס שבהם התווה
32 המחוקק הליך ייחודי לבירור מחלוקות בין הרשות לבין הנישום.

33

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 19-09-23894 גורביץ ואח' נ' מדינת ישראל - רשות המיסים

- 1 .7. טענת המבקשת, ניהול הליכים מקבילים ביחס לאותה מחלוקת מיסויית בדיוק, לא זו
2 בלבד שתיצור כפל הליכים על כל המשתמע מכך, אלא גם ייעקר מתוכן את הוראות חוקי המס אשר
3 הסדירו הליך ייחודי הנוגע לשומות מס שהוצאו לנישומים.
4
- 5 .8. טענת המשיבים, בעוד שעניין אספיאדה עסק בערעור על שומת ארנונה, כאשר התובענה
6 הייצוגית הוגשה ללא שהתקיים הליך פרטני, הרי שבתחום דיני הארנונה הליך הביקורת הראשוני
7 על ההחלטה המנהלית מתקיים בפני וועדת ערר, שהינה גוף מקצועי, מעין שיפוטי, מחוץ למערכת
8 בתי המשפט ואילו בתחום מס ההכנסה, הביקורת השיפוטית הראשונית על החלטת הרשות
9 מתבצעת על ידי בית המשפט.
10
- 11 .9. המשיבים ציינו כי אף המבקשת בעצמה הגישה תחילה בקשה לאיחוד הדיון בשני ההליכים
12 (בקשה שלאחר מכן חזרה בה), דבר המעיד כי המבקשת סברה כי יש טעם באיחוד התיקים
13 ובשמיעתם יחדיו. הודגש כי במקרה זה לא קיימת מחלוקת עובדתית ועסקינן בשאלה משפטית
14 פרשנית, אשר אינה תלויה בנישום כזה או אחר.
15
- 16 .10. טענת המשיבים ראוי, לשם יעילות הדיון וקידומו, לקיים דיון מאוחד בערעור האישי
17 ובבקשה לאישור ולחייב את המבקשת להגיש תשובה לבקשת האישור, ובמסגרתה תוכל להעלות
18 כל טענה עניינית שיש לה כנגד הבקשה לאישור.
19
- 20 .11. לגישת המשיבים, הדרך הטובה ביותר הן מבחינת היעילות הדיונית והן מבחינת קידום
21 ההליכים הינה כי המשיבים יגישו סיכומים בכתב ביחס לשני ההליכים בנוגע לעילת התביעה
22 המהותית, דהיינו, ביחס לעצם הזכאות לפריסת מס לצורך חישוב מס היסוף. במקביל, ראוי כי
23 המבקשת תידרש להגיש את תשובתה לגופה של התובענה הייצוגית, אף ביחס לטענותיה הקשורות
24 לדינים הייחודיים של התובענה הייצוגית, ולאחר מכן יוגש כתב תשובה וסיכומים אף ביחס לטענות
25 אלו. נטען כי בדרך זו תקודם ההכרעה בסוגיה המהותית ובד בבד יימנע עיכוב קריטי של בירור
26 הליכי התובענה הייצוגית. נטען כי אין כל סיבה כי ההליך הייצוגי ימתין עד להכרעה בערעור המס
27 האישי.
28

דיון והכרעה

- 29
30
31 .12. על פי הפסיקה שדנה במתווה ההשגה שבחוק הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה
32 כללית), התשל"ו-1976 (להלן: "חוק הרשויות המקומיות"), נדרש תובע ייצוגי לפעול תחילה על פי
33 הוראות חוק הרשויות המקומיות בדרך הדיונית הקבועה בו ורק לאחר מכן להמשיך הלאה למסלול

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 9962/16-09-23894 גורביץ ואח' נ' מדינת ישראל - רשות המיסים

1 אישור תובענה כייצוגית, על פי חוק תובענות ייצוגיות (דעת הרוב בעניין אספיאדה וכן עע"מ
2 9962/16 שחף טקס בע"מ נ' עירית תל-אביב יפו (4.10.18)).

3
4 13. על פי דעת הרוב בעניין אספיאדה, חוק הרשויות המקומיות מורה כי נישום המבקש
5 להעלות טענות בעילות מסוימות רשאי לעשות כן תחילה באמצעות הגשת השגה למנהל הארנונה,
6 ובהמשך לכך על ידי הגשת ערר על החלטת המנהל לוועדת הערר. רק לאחר שימצה הנישום הליך
7 זה הוא יוכל להביא את עניינו לפתחו של בית המשפט על ידי הגשת ערעור מנהלי לפי חוק בתי
8 המשפט לעניינים מנהליים, התש"ס-2000. צוין כי המכנה המשותף של העילות שיוחדו למסלול
9 ההשגה הוא שהן בעלות אופי עובדתי-קונקרטי. נקבע כי בבסיס ההסדר הקבוע בחוק עומדים מספר
10 טעמים: ראשית, טענות הנוגעות לסיווג הראוי של נכסים כרוכות בדרך כלל בבירור עובדתי נרחב.
11 שנית, סדרי הדין הגמישים ומאפיינים ייחודיים נוספים של הליכי ההשגה והערר מאפשרים לקיים
12 הליך יעיל, זול ומהיר, באופן יחסי (פסקה 22 לחוות דעתה של כב' השופטת ד' ברק-ארז). עוד צוין
13 כי בהסדרים אלה בענייני הארנונה יש כדי להקל, ולו במעט, מן הנטל שבו נושאים בתי המשפט
14 בתחום הארנונה. עוד צוין בדעת הרוב כי ישנן טענות בעילות אחרות בענייני ארנונה שאותן ניתן
15 ואף ראוי להביא לבית המשפט בדרך של עתירה מנהלית, כדוגמת טענה בדבר אי חוקיות של צו
16 הארנונה או טענה כי חיוב הארנונה אינו חוקי מאחר שהוא מנוגד להסכם שנעשה עם הרשות
17 המקומית. הודגש כי העקרונות לפיהן יש למצות תחילה את ההליך הפרטני, יפים ביחס לתובענות
18 ייצוגיות בעילות הקבועות בסעיף 3(א) לחוק הרשויות המקומיות, שהסמכות בהן מסורה לוועדת
19 הערר. לעומת זאת, אין מניעה להגיש תובענה ייצוגית נגד רשות להשבת כספים שנגבו על ידה
20 בארנונה, בעילות שאינן נמצאות בסמכותה של וועדת הערר (פסקה 26 לחוות דעתה של כב' השופטת
21 ד' ברק-ארז).

22
23 14. השופטת (כתוארה אז) א' חיות, שהייתה בדעת מיעוט, סברה כי אין מניעה להגיש תובענה
24 ייצוגית גם בגין אותן עילות שנופלות בגדרו של מסלול ההשגה בחוק הרשויות המקומיות, ובלבד
25 שהיא עומדת בעקרונות שקובע חוק תובענות ייצוגיות לאישורה של תובענה כזו. דעת המיעוט
26 התייחסה לצורך השוואה גם ליחס שבין תובענה ייצוגית לערעור מס הכנסה:

27
28 "ואכן, ניתן למנות תובענות ייצוגיות רבות אשר אילו היו מוגשות כתביעות
29 אישיות היו מתבררות במסגרת מסלול דיוני מיוחד שנקבע לשם כך בחוק.
30 למעשה, מצב הדברים שבו תובע נדרש להגיש את בקשתו לאישור תובענה
31 ייצוגית בערכאה שונה מזו המוסמכת לדון בתביעתו האישית הוא מצב שכיח
32 למדי. כך, למשל, יחיד המבקש להשיג על שומה הנוגעת להכנסתו החייבת במס
33 נדרש להגיש השגה לפקיד השומה ועל ההחלטה בהשגה הוא רשאי להגיש ערעור

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 23894-09-19 גורביץ ואח' נ' מדינת ישראל - רשות המיסים

1 לבית המשפט המחוזי (ראו: [סעיפים 150-158 לפקודת מס הכנסה](#) [נוסח חדש]).
2 על כן, נישום שהיה מגיש תביעה או עתירה ומעלה בה השגות על השומה
3 שהוצאה לו מבלי שהגיש קודם לכן השגה לפקיד השומה "היה נדחה על הסף
4 מאחר שלא צעד בנתיב הסטטוטורי" שנועד לבירור טענותיו (פסקה 25 לחוות דעת
5 של השופטת ברק ארז). אף על פי כן, תביעות השבה ייצוגיות שעניינן גבייה ביתר
6 של מס הכנסה, למשל בטענה הנוגעת לאופן הסיווג לצרכי מס של מרכיב מסוים
7 בשכר העבודה במשק, מתבררות במסלול זה בלא שהתובע הייצוגי נדחה ומופנה
8 לבירור השגתו במסלול הייחודי האישי (ראו, למשל: [ע"מ 7206/12](#) לוי נ' רשות
9 המיסים [פורסם בנבו] (30.6.2014)).
10
11 לפי עמדת המיעוט, קשה להצדיק את העמדה לפיה המסלול הדיוני שקבע המחוקק לבירור תביעות
12 אישיות של נישומים החייבים בארנונה חוסם אותם מלהגיש תובענה ייצוגית בהינתן העובדה
13 שקיומו של מסלול סטטוטורי דומה לבירור טענות בנוגע לגביית יתר של מס הכנסה, אינו מונע
14 הגשת תובענות ייצוגיות. לפי דעת המיעוט, הגישה לפיה מי שנדרש לברר את תביעתו האישית בנוגע
15 לתשלום חובה שבו חויב במסלול סטטוטורי מיוחד אינו רשאי להגיש תובענה ייצוגית בגין גביית
16 יתר שלא כדין, תצמצם במידה ניכרת את תשלומי החובה שניתן להגיש בעניינם תובענה ייצוגית
17 ותרוקן במידה רבה מתוכן את פרט 11 שבתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות.
18 15. בסיום פסק דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארז, מצויה התייחסות לחוות דעתה של כב'
19 השופטת חיות. נאמר כי הצגת הדברים על ידי כב' השופטת חיות מסייעת לחדד את העמדה שעמדה
20 בבסיס חוות הדעת של הרוב. מפאת חשיבות הדברים נצטטם במלואם (פסקאות 38-39):
21 "בעיקרו של דבר, ברצוני להדגיש כי עמדתי בנושא שבפנינו נגזרת מן הייחוד
22 של מסלול ההשגה בדיני הארנונה, שהוא מסלול שונה ובעל מאפיינים מיוחדים
23 בהשוואה לחלק ממסלולי ההשגה האחרים שאליהם התייחסה חברתי. מסלול
24 ההשגה בדיני הארנונה הוא בעל שני מאפיינים ייחודיים. ראשית, החובה להגיש
25 השגה למנהל הארנונה, ובהמשך לכך ערר לוועדת ערר, נסבה על עילות צרות
26 ומוגדרות, בעלות מאפיינים עובדתיים-קונקרטיים בעיקרם (ראו לעיל בפסקאות
27 20-21 לחוות דעתי). לעומת זאת, בתחום מס הכנסה הגשת השגה אינה מוגבלת
28 לעילות מסוימות, ויכולה להשתרע על כל מחלוקת מול פקיד השומה, גם כזו
29 שהיא בעלת מאפיינים משפטיים מובהקים. שנית, וחשוב אף יותר, בתחום דיני

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 19-09-23894 גורביץ ואח' נ' מדינת ישראל - רשות המיסים

1 הארנונה, במקרים שבהם נדחית ההשגה, הליך הביקורת הראשוני על החלטה
2 המינהלית מתקיים בפני ועדת ערר. משמעות הדברים היא שהמחוקק סבר כי
3 הבירור העובדתי ייעשה בפני גוף מקצועי, מעין שיפוטי, וינוהל מחוץ למערכת
4 בתי המשפט. הכרה באפשרות להגיש תובענה ייצוגית מבלי לעבור במסלול
5 האמור משמעותה היא הכנסת הבירור העובדתי-קונקרטי בנושאי ארנונה אל
6 תחומם של בתי המשפט, בניגוד לבחירה להעבירו אל ועדת ערר. גם בעניין זה
7 מובחנים דיני הארנונה מדיני מס ההכנסה. כאשר נישום במס הכנסה מבקש
8 לערער על החלטה לדחות את ההשגה שהגיש לרשות המינהלית – הוא אינו נדרש
9 לפנות לטריבונל מינהלי, אלא יכול להגיש ערעור לבית משפט מחוזי (סעיף 153
10 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש]). אם כן, בשונה מאשר בדיני הארנונה, בתחום
11 מס ההכנסה הביקורת השיפוטית הראשונית על החלטתה של הרשות מתבצעת
12 על-ידי בית המשפט, ולכך השפעה מכרעת על היקף הבירור העובדתי שמתבצע
13 על-ידו (ראו למשל: ע"א 4160/13 טלע בנגב חברה לעבודות עפר, כבישים ופיתוח
14 בע"מ נ' מנהל מע"מ באר-שבע, [פורסם בבנו] פסקה כ"ח (10.5.2015)).

15
16 אם כן, ככל שמתעוררת השאלה במה שונה עניינם של חייבי הארנונה מנישומי
17 מס הכנסה התשובה בעיני ברורה – ההסדר החקיקתי בשני התחומים הוא שונה
18 מעיקרו. הדגש בהקשר הנוכחי אינו מושם בכך שהחקיקה מכירה בהליך של
19 השגה, אלא בכך שבירור ההשגה מוביל להתדיינות בפני טריבונל מינהלי, בעל
20 כשירות שונה מזו של בית משפט, וזאת בהתייחס לעילות עובדתיות מוגבלות
21 שבעניינן יש חשיבות לבחינת נסיבותיו של כל מקרה".

22
23 מדברים אלה ניתן להבין, כי גם על פי דעת הרוב, ההלכה בעניין אספיאדה היא ייחודית לדיני
24 הארנונה ואין ליישמה באופן פשטני ביחס לערעורי מס.

25 16. המבקשת הזכירה בבקשתה את פסיקת בית המשפט המחוזי בבש"א (מחוזי תל-אביב)
26 30602/07 מדינת ישראל-רשות המיסים נ' עו"ד אריה גבע (4.2.09). בעניין גבע נדונה שאלת
27 היחס שבין ההליך השומתי להליך של תובענה ייצוגית ונקבע שעל המבקש בהליך של
28 תובענה ייצוגית לפתוח תחילה בהליכי ההשגה הנדרשים על פי דין המס הספציפי, ורק אם
29 עמדתו לא תתקבל במסגרת זו - יגיש ערעור ובקשה לאישור תובענה ייצוגית, והדיון בשניים

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 19-09-23894 גורביץ ואח' נ' מדינת ישראל - רשות המיסים

1 יאוחד. זאת, מכיוון שיעילות הדיון מחייבת כי משעה שתתקבל עמדת בית המשפט במסגרת
2 ההליך הערעורי, ניתן יהיה להמשיך ולברר את בקשת האישור, ובכך יקוצרו ההליכים ותושג
3 יעילות דיונית והימנעות מהכרעות סותרות. כמו כן, בכך יתאפשר דיאלוג הכרחי בין הנישום
4 לרשות, הקודם להליך השיפוטי. יחד עם זאת, הובהר בעניין גבע כי במקרים חריגים
5 המעוררים שאלות בעלות חשיבות עקרונית, יתכן שראוי לאפשר לנישום לפנות ישירות לבית
6 המשפט הרגיל, אף בטרם מוצה ההליך השומתי. כן צוין שם כי כאשר הסעד המתבקש הוא
7 כי הרשות תחדל מלנהוג בדרך מסוימת ללא תביעת השבה, יתכן שהעותר לא יידרש לעבור
8 דרך מסננת ההליך השומתי, והודגש כי כל מקרה ייבחן לגופו.

9 17. בית המשפט המחוזי מרכז (כב' השופט ש' בורנשטיין) התייחס לדברים בהחלטתו בתיק
10 ת"צ 14-11-58029-11-14 מנחם קירשבלום נ' מדינת ישראל משרד האוצר-רשות המיסים (14.2.17), בה
11 קבע (פסקאות 86 ו-88) כדלקמן:

12 "בעניין ת"צ (מחוזי מרכז) 20306-12-13 מהילי בע"מ נ' מדינת ישראל - רשות המיסים
13 [פורסם בנבו] (26.9.2016) הבעתי דעה לפיה, ככלל, אין מקום לאשר בקשה לתובענה
14 ייצוגית בתחום דיני המס בטרם מיצה המבקש את המסלול "השומתי", תוך הפנייה
15 לדברים שנקבעו בבש"א (מחוזי ת"א) 30602/07 מדינת ישראל – רשות המיסים נ' עו"ד
16 אריה גבע [פורסם בנבו] (4.2.2009) (להלן: "עניין גבע")...

17 בעניינינו מדובר בנושא בעל חשיבות עקרונית אשר לטעמי ראוי להיכלל בגדר החריגים
18 לכלל, בהיותו נוגע לאופן פרשנות המשיבה את הוראות הדין ויישומו ביחס לציבור רחב
19 של נישומים. בנוסף, נראה כי בנסיבות העניין לא היה הליך שומתי מייתר את ההליך
20 הייצוגי, וזאת לאור עמדתה העקרונית של המשיבה".

21 18. בית המשפט המחוזי בת"א (כב' השופט א' יקואל) התייחס לדברים בהחלטתו בת"צ
22 16-06-53101-06-16 דרור שלי נ' רשות המיסים (22.9.19) בה קבע (פסקה 34) כדלקמן:

23 "גם ביחס למבקש 2, מקובלת עליי עמדת המבקשים לפיה משמדובר בסוגיה עקרונית,
24 אין להוליכו במסלול השומתי על מנת למצות את טענותיו, כאשר מדובר במחלוקת
25 פרשנית עקרונית שעמדת הרשות לגביה ידועה מראש (השוו: בש"א 32091/07 רדעי נ'
26 רשות המיסים [פורסם בנבו] (22.9.09); ת"מ 124-08 גווילי נ' מדינת ישראל – אגף המכס
27 והמע"מ [פורסם בנבו] (21.6.10), כהפניית המבקשים; (בש"א (ת"א-יפו) 30602/07

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 19-09-23894 גורביץ ואח' נ' מדינת ישראל - רשות המיסים

1 מדינת ישראל - רשות המסים נ' עו"ד אריה גבע, [פורסם בנבו] תק-מח 2009(1), 5234,
2 5248 (2009)). במיוחד כך, כאשר הסכום השנוי במחלוקת הוא זעום, באופן שאינו
3 מתיישב עם התשומות הכרוכות בניהול הליך שומתי, כשלעצמו".

4 19. בענייננו אין מדובר בבעלי דין אשר הגישו בקשה לאישור תובענה כייצוגית מבלי לפעול
5 במסלול השומתי, שכן המשיבים הגישו השגה ואף הגישו ערעור מס לבית משפט זה, אף שצוין כי
6 הוא הוגש "למען הזהירות". הן בערעור המס והן בבקשה לאישור אין מחלוקת עובדתית בין
7 הצדדים והמחלוקת היא משפטית בלבד. בערעור המס הגישו הצדדים רשימת עובדות מוסכמות.
8 בנסיבות אלה, לא שוכנעתי כי ראוי לעכב את בירור בקשת האישור עד להכרעה בסוגיה המהותית
9 במסגרת ערעור המס.

10 20. יחד עם זאת, אין לטעמי צורך לאחד את הדיון בערעור המס ובבקשת האישור. שני
11 ההליכים מתבררים בפניי, ואין כל חשש לפסיקה סותרת. יותר מכך, ההכרעה בערעור המס תחייב
12 את הצדדים לבקשת האישור. אומנם הסוגיה המהותית היא זהה בשני ההליכים, אולם בפי
13 המבקשת בהליך זה טענות נוספות, הנוגעות אך ורק לשאלה האם ראוי לאשר את התובענה
14 כייצוגית. טענות אלה נזכרו בהודעה ובבקשה מטעם המבקשת באופן מקוצר וראוי כי המבקשת
15 תפרטן באופן מלא במסגרת תשובה לבקשת האישור. לשם כך יהיה על המבקשת להגיש כתב תשובה
16 לבקשת האישור בו יפורטו הטענות האמורות, לפיהן, הבקשה אינה עומדת בכללים על פי חוק
17 תובענות ייצוגיות.

סוף דבר

18 21. לאור כל האמור לעיל, הבקשה לעכב את בירור בקשת האישור עד להכרעה בערעור המס
19 האישי, נדחית.
20

21 22. על המבקשת להגיש כתב תשובה לבקשת האישור עד ליום 17.1.21.

22 23. אין צו להוצאות. עניין ההוצאות יישקל בתום הליך התובענה הייצוגית.

23 **המזכירות תשלח העתק החלטה לבאי כוח הצדדים.**

24 ניתנה היום, ג' כסלו תשפ"א, 19 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.

25

בנין

אביגדור דורות, שופט

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 19-09-23894 גורביץ ואח' נ' מדינת ישראל - רשות המיסים

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

